

Environmentálna výchova

ŠIŠKA ruka v ruke s Envírozou

Október opäť patril Veľtrhu environmentálnych výučbových programov ŠIŠKA. XVI. ročník sa konal v prostredí Veporských vrchov, v lokalite Látky – Prašivá. Jeho účastníci boli svedkami symbolického spustenia nového školského programu SAŽP s názvom Envíroza a spoločne ho uviedli do „života“. Veľtrh bol spolufinancovaný z Kohézneho fondu Európskej únie v rámci Operačného programu Životné prostredie, projektu Osveta, práca s verejnoušťou ako podpora pri riešení environmentálnych záťaží v SR.

Foto: Zuzana Ďuriančíková

Účastníci

Učitelia pozitívne naočkovaní environmentálnej „epidémiou“ Envírozy na XVI. ročníku veľtrhu environmentálnych výučbových programov ŠIŠKA.

Foto: Martina Prohádzková

Krst

Vlasta Jánová (MŽP SR) a Martin Lakanda (SAŽP) netradičným spôsobom odštartovali nový školský program SAŽP s názvom Envíroza. Rozfúknutie loga programu, rozstrihaného na malé kúsky medzi účastníkov, malo symbolizovať šírenie informácií o environmentálnych záťažach.

Foto: Želmlíra Ružičková

Skladka

Exkurziu na skládku odpadu viedol Jaromír Helma (SAŽP, vpred), ktorý je zároveň odborným garantom školského programu Envíroza.

ŠIŠKA patrí ľuďom s láskou a zodpovednosťou k prírode. Ľuďom, ktorí majú radi environmentálnu výchovu, sami ju realizujú a tvoria. Stretávajú sa každoročne na začiatku školského roka, aby sa vzájomne inšpirovali či priateľsky povzbudili vo svojej práci. Poslanie ŠIŠKA tento rok naplnilo vyše 140 koordinátorov environmentálnej výchovy zo škôl, štátnych a mimovládnych organizácií.

Program podujatia zastrešila téma environmentálnych záťaží. Počas troch dní ponúkol takmer 40 rôznych prezentácií, exkurziu a dva spoločenské večery. Postupne nadobudol tieto prívalstky: odborný, terénny, slávnostný, tvorivý, hrajivý, zábavný, hudobný. Nakoniec posúdte sami...

Veľtrh otvorila večerná prednáška RNDr. Vlasty Jánovej, PhD., z MŽP SR, ktorá účastníkov vziahla do problematiky envirozáťa a pútavou zdôvodnila, prečo táto téma patrí aj do školských lavíc. Na záver Dr. Jánovu čakala ešte jedna milá povinnosť – spustenie nového školského programu SAŽP Envíroza, zameraného práve na zvyšovanie povedomia a informovanosti o environmentálnych záťažiach.

Druhý deň veľtrhu pokračoval prednáškami, ktoré podčiarkli široký záber a pestrosť environmentálnej výchovy na školách, v národných parkoch, v štátnom, mimovládnom či podnikateľskom sektore. Súčasne sa odovzdali ceny v školských súťažiach ProEnviro a Oči na stopkách. Poobedňajšia exkurzia, verná ústrednej téme tohto ročníka, zaviedla účastníkov na neďalekú riadenú skládku odpadu. Na rekultivovanej časti skládky mali

Fujary

Martin Štulrajter a Alexander Králik (v krojoch) si svojím hudobným vystúpením počas druhého večera vyslúžili skandovaný potlesk. Po ukončení programu si hru, resp. fúkanie do fujary, mohol s odbornou asistenciou týchto hudobníkov vyskúšať každý.

Foto: Martina Prohádzková

Nástenky

Svoje aktivity na školách učitelia prezentovali aj na posteroch.

Foto: Stanislav Huplán

Environmentálna výchova

možnosť pozorovať obvodný odvodňovací kanál, odvetrávacie šachty či monitorovacie vrtu. Na prevádzkovej časti skládky zase preskúmať jej zloženie a „zavetriť“ zápach rozkladajúceho sa odpadu.

Po terénej vychádzke a večeri sa všetci opäť stretli, tentoraz slávnostne naladení. Ocenenia si prevzali školy s najnižšou ekologickou stopou vo svojej kategórii a učitelia,

Foto: Martina Proháčková

Šiška

K vytvorienu symbolu podujatia, šišky, prispel každý prinesenou plastovou flášou. Pri hromadnom stílčaní fláš vznikol zvukový efekt, ktorý rezonoval v ušíach prítomných ako akési environmentálne memento. Základnú konštrukciu šišky tvorí valec z tvrdeneho papiera, požívany napríklad na navijanie kobercov. Ako podstavec poslužili nohy zo starej posuvnej stoličky.

Foto: Zuzana Ďuriánčíková

Slimák

Environmentálna výchova môže byť poučná a veselá zároveň. Účastníci ŠIŠKY odhodili zábrany a vyskúšali si aktivity tohto charakteru aj na vlastnej koži. Zahrali sa na kačky, včielky, ryby či stonozky. Na fotografii vytvorili slimáčiu ulitu z ľudských tiel a do cieľa sa snažia prísť čo najrýchlejším slimáčim tempom.

Odpad má svoj štýl!

Zmes rôznych materiálov a farieb. Hora vyhodených predmetov a potravín. Hnilobný zápach šíriaci sa priestorom. Väčšina by opisala skládku odpadu ako miesto, ktoré skôr máta, ako láka. Určite k nej nepatria Ladislav Biro (Stredisko environmentálnej výchovy SAŽP Drotie), ktorý sa na skládku pozera inými očami. „Ja na skládku chodím rád, nájdem tu inšpiráciu a veľa pekných vecí,“ povedal pri návštave skládky komunálneho odpadu počas ŠIŠKY. To, čo vyslovil, aj realizoval. Nie náhodou ho zaujali ojazdené pneumatiky z bicyklov. Šup s nimi do vyhodenej debny a na tvári sa zračí spokojnosť s nadobudnutým „majetkom“. Pneumatiky zo skládky dostali druhú žancu ešte v priebehu velfrhu. V rámci tvorivej dielne si prácu s týmto odpadovým materiálom pod vedením Ladislava vyskúšali viacerí. Sem zastríhnúť, tam zatíciť, založiť pracku, t. j. ozubené koliesko z pedálu bicykla... a na svete je skutočne štýlový opasok. Čo poviete? Dežen pneumatiky mu dodáva originálny vzhľad vhodný snáď na každú príležitosť. Tento originálny nápad si získal veľkú pozornosť účastníkov velfrhu. Možno aj preto, že sa v tom momente začali na odpad pozerať inými očami.

Foto: archív Martiny Proháčkovej

Foto: Stanislav Hujsan

Foto: Martina Proháčková

Environmentálna výchova

Foto: Zuzana Ďuriančíková

Rozhovory

Neodmysliteľnou súčasťou podujatia sú neformálne rozhovory.

Foto: Stanislav Hujsian

Hymna

Je tu jeseň pani, ŠIŠKA s ňou, nesie nápad dobrý, rátaj s ňou. Ako vánok horský svoju vôňou chce ťa z nadchnúť! ... rebrň hymny podujatia si na tóny známej pesničky Petra Nagy a zaspieval účastníci tohto ročníka na záver druhého večera.

Košíky

Počas tvorivých dielni Želímira Ružičková (SAŽP, v strede) predstavila techniku, pri ktorej sa starý novinový papier stáva materiálom na výrobu pletených košíkov.

úspešnú v súťaži Hodina s ekostopou. O kultúrne osvieženie a zážitok sa postarali tóry tradičných hudobných nástrojov Slovákov – fujary a heligonky. V spoločnej tvorivej dielni si potom účastníci vytvorili symbol podujatia, šíšku z odpadových materiálov. Semienka šíšky predstavovali stlačené plastové fláše, v ktorých sa ukryvali rôzne envirovýchovné úlohy a aktivity. Pri ich plnení sa všetci nielen poučili, ale hlavne pobavili. V neskorých večerných hodinách program začína hymna ŠIŠKY, odspievaná za sprievodu gitary, perkusie a ďalších bicích nástrojov.

Posledný deň večeru nijako nezaostal za predchádzajúcimi. Ponúkol prezentácie praktickej envirovýchovnej činnosti učiteľov, ale aj ukážky výroby užitočných predmetov z odpadových materiálov.

Účastníci ŠIŠKY 2013 sa napokon ako semienka rozpráhli do všetkých kútov Slovenska, nesúc v sebe získané dojmy a informácie.

Jana Šimoničová

Slovenská agentúra životného prostredia

Foto: Martina Proházková

Oceňovanie na tohtoročnej ŠIŠKE

Certifikáty ekologickej stopy

Certifikát ekologickej stopy školy bol udelený školám, ktorí si do 5. júna 2013 vypočítali svoju ekologickú stopu aspoň jedenkrát vo všetkých ôsmich kategóriach (elektrina, kúrenie, voda, stravovanie, odpad, doprava, budovy a pozemky, nákup a vybavenie). Zo 690

slovenských škôl (o 83 škôl viac ako v minulom školskom roku), aktívne zapojených do programu, získalo certifikát 84 škôl. Svoju ekologickú stopu si oproti minulému roku znižilo 21 škôl (Zoznam všetkých certifikovaných škôl je na: <http://www.ekostopa.sk/ekostopy-skol>).

Zástupcovia škôl s najnižšou ekologickej stopou si okrem prevzatia certifikátu museli povyzúvať topánky. Svoje stopy odtlačili v zemi a toto sú ich sadrové odliaťky.

Foto: Ladislav Vojtuš

Hodina s ekostopou

Do súťaže pedagógov o najlepšiu aktivitu na tému ekologická stopa bolo prihlásených 91 aktivít v kategóriach: A) materské školy – 35 aktivít, B1) základné školy, I. stupeň – 28 aktivít, B2) základné školy, II. stupeň – 24 aktivít, C) stredné školy – 4 aktivity. Našli sa medzi nimi aj aktivity absolventov akreditovaného kontinuálneho vzdelenávia s názvom Ekologická stopa – výchova k trvalo udržateľnému rozvoju. Okrem vŕťazných aktivít odborná porota vybraťa aj ďalšie, ktoré budú s uvedením autorstva vystavené na portáli Ekologickej stopy. (Zoznam všetkých ocenených je na: <http://ekostopa.sk/novinky/najlepšie-hodiny-s-ekostopou/>).

Vítazom súťaže Hodina s Ekostopou boli odovzdané diplomy a ceny počas druhého slávnostného večera.

Foto: Stanislav Hujsian

Foto: Martina Proházková

Environmentálna výchova

Foto: Stanislav Hujičan

Oči na stopkách

Do 3. ročníka súťaže Oči na stopkách v rámci školského programu Na túru s NATUROU sa zapojilo celkovo 51 prieskumníkov z 26 prieskumných skupín, ktorí poslali spolu 405 príspevkov. Ocenenia si na ŠŠKE prevzalo 9 prieskumníkov školského programu, z toho štyria pedagógovia – vedúci prieskumných skupín, traja žiaci z troch základných škôl a dva študenti stredných škôl z rôznych kútov Slovenska. (Zoznam všetkých ocenených je na: <http://snaturou2000.sk/spravodajca/vysledky-oci-na-stopkach-2012-2013/>).

Foto: Ľubomíra Ružičková

Foto: Zuzana Ďuriščková

Foto: Ľubomíra Ružičková

Ocenené v súťaži Oči na stopkách

Vzácný vták

Počas turistického krúžku sa často pohybujeme v okolitej prírode. Pretože žijeme v nízinejnej oblasti, všetko máme ako na dlani. Ale niekedy je to aj nevyhoda a veľké nebezpečenstvo, hlavne pre zvieratká. A takúto smrteľnú smolu mala aj jedna zablúdená kaňa močiarna. Objavila sa ako hrom z jasného neba v blízkosti dedinky. Uvidel ju dobrý poľovník, ako sa snaži zahniesťiť v oblasti starej čerpacej stanice. Urobil jej hniezdo a čakal. A čakali sme aj my, že ju uvidíme na hniezde. Z diaľky sme pozorovali okolie, ale nepodarilo sa nám tohto krásneho vzácneho vtáka uvidieť. Až po dlhšej dobe, keď sme už skoro zabudli, že kaňa močiarna do tejto lokality zablúdila, sa zápletka nešťastne rozlužila. Jeden zo spolužiakov nám doniesol na mobile ukázať záber uhynutej kane. Bol to strašný pohľad a nemohli sme nič robiť. Určite vieme, že tento nevinný vták nezahynul, ale bol zabitý, najskôr strelovo zo vzduchovky neznámeho bezovičvca. Prečo zastrelil kaňu močiarnu, sa už nikdy nedozvieme, ale môžeme si len domyslieť. Samozrejme, že to robil len pre svoje potešenie a krutosť, lebo chuderku kaňu nechal napospas osudu, ani ju nedohľadal. Ostáva nám overiť, že to nebola posledná kaňa močiarna v tejto lokalite.

Patrik Asnáč, prieskumná skupina Sovy, ZŠ s MŠ Tušická Nová Ves

